

A tyúkketrecdilemma

2012 június 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Sok szó esik az Európai Uniót sújtó pénzügyi válságról. Napvilágra kerülnek váltig tagadott pénzuralmi-politikai összefonódások. Már a német alkotmánybíróság is kifogást emel éppen a demokrácia védelmében az eurómentés módszerei ellen.

Neoliberális ikonnak számító Nobel-díjas közgazdász hangoztat néhány hónappal korábban eretneknek min?sített nézeteket. A „pénzcsúcson” is mozog már valami, de a mély még hallgat, pedig arról is érdemes szólni, mert mozgásai nem kevésbé veszélyesek. A gazdasági mélyrétegek konfliktusos témáit ma a közvélemény olyan közönnyel hallgatja, mint amilyen megvetéssel illette nemrég a pénzügyi valóság feltáróit, a közelmúlt „összeesküvés-hív?it”. Ha az EU által szorgalmazott tyúkketrecügyr?l, a komfortos sertésfér?helyek témájáról avagy a családi alapú pálinkaf?zés elleni uniós rohamokról jön hír, a hazai közönség legfeljebb mosolyra húzza a száját. Pedig ennél sokkal több figyelmet érdemelnek ezek a problémák. Mert itt is globalista érdekek írnak szabályokat, akárcsak a pénzügyi szektorban. Mi több, ezeket a szabályokat is éppen ?k, a pénzügyérek vezénylik.

Ha néhány aktuális gazdasági kérdés mélyére nézünk, akkor láthatjuk például, hogy több uniós tagországgal egyetemben bennünket is sürgetnek, dobjuk ki a régi tyúktojató ketreceinket. Mert aki nem teszi, az kiiktatják a piacról vagy jön a kötelességszegési eljárás. Az húzódik meg az intézkedés mögött, hogy készen állnak már azok, méghozzá nagyszámban, akik belépnek majd az ellehetetlenített tojástermel?k helyére. A legutóbbi ketrecmizéria alkalmával (éppen húsvét el?tt!) az EU-n kívülr?l jött be milliárdszámra a tojás. És persze a kutya sem vizsgálta, hogy ott, ahonnan ez a tojás érkezett, mi a viszonya a tyúknak a ketrechez.

Lehet, hogy meglep?, de a sertéseknek is jár már jóléti szolgáltatás az EU szerint. Nem mindegy például, hogy milyen az ól padozata. A lényeg az, hogy úgy semmiképpen sem jó, ahogy most nálunk van. Újat kell csinálni, persze nem lesz olcsó. Ez már a sokadik merénylet a hazai sertéságazat ellen. Az eddigi eredmény: sok-sok millióval kevesebb a sertés hazánkban, s rengeteg magyar munkahely veszett el, illetve sok család esett el kiegészít? jövedelmét?l. Eddig is csak olyan ól volt építhet?, amely palotának is beillik, és az almozott tartáshoz is kibetonozott és szigetelt trágyatároló kell. Ezenfelül még a kicsorgó trágyalé felfogására külön tárolóra is szükség van, minimum ötszáz literesre. Más kérdés, hogy ezekbe általában egy csepp trágyalé sem kerül, mert azt az alom eleve felszívja.

Számítani lehetett rá, hogy a két évszázad óta várt pálinkaf?zési liberalizációnkat is megfúrják. Mert ezzel mentesség keletkezett a jövedéki adó alól. Ugyan csak korlátozottan, s csupán családi körben, de keletkezett! A megfúrás lényege, hogy töröljük e mentességet, s a falusi fogyasztók ne a saját gyümölcsükb?l készített pálinkát igyák, hanem azokat a különféle „szeszes” italokat, amelyekhez importból kerül be a szesz az országba, csak éppen nem tudni biztosan, hogy mivel, miféle agyagokkal, aromákkal ízesítik. A gyümölcs meg rohadjon újra a fákon, mint ezel?tt. Az importalapú „szeszes ital” ma is feleannyiba kerül, mint a szabályosan f?zött és forgalmazott, jövedéki adóval sújtott hazai pálinka. Két évtizeden át az SZDSZ óvta kedvence szeszmonopóliumát, ha kellett, utólagos törvénymódosítással is. (A pénzügy?rvezért is kirúgták, mert szólni mert ez ellen.) Ma pedig ismét a bóvli szeszt kell helyzetbe hozni, mert azon nem a hazaiaknak van hasznuk, hanem a bukott SZDSZ

internacionalista haveri körének.

Ebben a három, mosolyt fakasztó ügyben több közös vonás is van. A korlátozások a vidéket, annak is a megélhetési problémákkal leginkább terhelt részét érintik. Mindhárom esetben közvetlenül a kistermel?kre, családokra sújtanak le, akiknek szinte nincs is más esélyük a boldogulásra. Mindhárom esetben az unió agrárgigászai a regula haszonélvez?i, vagy például a közösségen kívüli, dél-amerikai agrármogulok. A szabályok, amelyeken ma még mosolyog a közönség, húsba vágnak. Nemcsak nálunk, de több tagországban is. Itt a nyomort növelik a szabálygyártó bürokraták, globalista f?nökeiknél pedig a profitot. Ezért kell nekik annyira a minél nagyobb haszon, hogy visszajöjjenek az elmúlt két évtized biotechnológiai kutatásaiba, kísérleteibe fektetett milliárdok. Ezek a technológiák mára már olcsón termelik a pocsék min?ség? húst, tojást, gyümölcsöt, szeszt. Az íz és a szín mesterséges bennük, reklámjaikra mégis milliárdokat költenek. A fejlesztéseket a bankok finanszírozták, esetenként a biokombinátok tulajdonosai is a bankok. A konkurenciát, f?ként a lehetséges alternatívákat kérlelhetetlenül kiiktatják. Méghozzá nevetséges szabályokkal. Ezeket gyártja a brüsszeli csinovnyikhad. Azt már észlelte az európai közvélemény, hogy a pénzügyi hatalmasok beépültek az európai döntéshozatalba, tetszés szerint mozgatnak bizottsági elnököket, f?biztosokat, miniszterelnököket neveznek ki vagy buktatnak meg. Mindenki csereszabatos számukra, a jegybankelnök éppúgy, mint a közönséges gazdasági szakért?. A globális harapófogó mindkét szára, a pénzügyi és a gazdasági is szorít. A pénzügyi a magas kamattal és a kockázati felárakkal, a gazdasági pedig úgy, hogy egyértelm? esetekben is kitiltanak a saját piacunkról, nevetséges mesékkel. ?szre talán nemcsak a pénzügyi válság kulminál, de bekerülnek a közbeszédbe az agrárágazat minket sújtó idióta szabályai is. Mindkét ügyben nagyon is ellenérdekeltek vagyunk.
Boros Imre - magyarhirlap.hu

Ajánló